

Rakkaat sisaret ja veljet!

Olen suuresti kummastellut käynnissä olevan sakramenttiprosessin aikana miten useammassa yhteydessä on tuotu esiin, että erityisesti nuoret ovat omien sakramenttien toimittamisen kannalla.

Perinteisestihän on ajateltu, että vanhemmat ihmiset näyttävät nuorten suuntaa elämässä.

Tähän jo osaltaan kehoittaa 4. käsky, josta ison katekismuksen mukaan uskonpuhdistaja Martti Luther selittää:

*”Kunnioittaminen on näet paljon suurempi asia kuin rakastaminen, koska siihen ei sisälly pelkästään rakkautta, vaan myös majesteettiin kohdistuvaa kuuliaisuutta, nöyryyttä ja pelkoa. Hän ei myöskään käske vain puhutella vanhempia ystävällisesti ja kunnioittavasti, vaan ennen kaikkea ilmaista ja osoittaa sekä ajatuksin että teoin, miten suuressa arvossa heitä pidetään, nimittäin Jumalan jälkeen kaikkein ylimpänä.”*

*”Mikäli nuoriso tahtoo palvella Jumalaa, sen on tarkattava ensisijaisesti tätä käskyä eikä kiinnitettävä huomiota mihinkään muuhun.”*

*”Lisäksi olemme toki velvolliset osoittamaan myös maailmalle, miten kiitollisia olemme kaikesta hyvästä, jota olemme vanhemmiltamme saaneet. Mutta tämäkin asia on maailmassa Perkeleen hallinnassa: lapset unohtavat vanhempansa...”*

*”Samoin on puhuttava myös kuuliaisuudesta, joka kohdistuu maalliseen esivaltaan. Sehän sisältyy kaikkinaansa, kuten sanottu, isän kutsumukseen ja ulottuu erittäin laajalle. Eihän tässä ole kysymys vain yksittäisestä isästä, vaan hallitsija on isä yhtä monelle kuin hänellä on alamaisia.”*

*”Heidän lisäksi on olemassa myös hengellisiä isiä, mutta he eivät ole sellaisia kuin Paavikunnassa, missä kyllä suostutaan käyttämään isän nimeä, mutta ei toimittamaan isän virkaa. Hengellisiä isiä ovat vain ne, jotka hallitsevat ja johtavat meitä Jumalan sanalla”*

Miksi nyt tässä asiassa nostetaan nuoret päärooliin kuten *Radio Dein* haastattelussa *herätysliikkeemme hallintoa edustava veli* totesi:

*”.. tämä on kuitenkin selkeästi enemmistön näkökanta ja erityisesti meidän nuoret kristityt - jotka on meidän kristillisyytemme valtaosa - niin he suhtautuvat hyvin myönteisesti ja nimenomaan he haluavat, että me etenemme tätä tietä.*

Varmaan jokainen voimme sitten miettiä miksi mainitut nuoret kenties ovat tätä mieltä. Kuulin kerran erään veljen ajatuksen: että Itärajan taakse ei ole hyvä mennä kuin rakentuneiden Kristityiden. Kuka on rakentunut ja kuka ei? Onko kenties joissakin tietyissä tapauksissa käynyt niin että nuorempien ajatuksiin ja mielipiteisiin on vahvasti pyritty vaikuttamaan tietyllä tavalla? Usein juuri nuoret ovat elämänsä- ja uskon elämänsä saralla kuin alkutaipaleella. Näin nuorella ihmisellä ei välttämättä ole valmiuksia koetella ja tutkistella asioita niin laajasti kuin vanhemmalla väestöllä. Itse olen ainakin saanut paljon oppia juuri vanhemmilta, myös herätysliikkeemme eri vaiheita.

Toisaalta; toimiko Vapahtajamme tai uskonpuhdistajamme Martti Luther ylipäättään enemmistön mieliksi?

Lopuksi:

Miten olemme edistämässä Vapahtajan lähetyskäsken toteutumista tietoisesti toimimalla niin, että rakas herätysliikkeemme irrottaa itse itsensä kirkon yhteydestä ja miten olemme suolana herätysliikkeenä tuon rakkaan kirkon sisällä? Eikö tehtävämme ole nimensä mukaan herättää ja mennä kaikkeen maailmaan eikä sulkeutua? Olisimmeko täällä Pohjolassa tulleet osalliseksi kirjoitetun Sanan lupauksista mikäli lähetyskäskeyä ei olisi toteutettu aikanaan? Rauhan Side lehdestämme olemme vuosikausia saaneet lukea: Esikoislestadiolaisuus on kirkon sisällä toimiva herätysliike, veljet ja sisaret, siis herätysliike. Nyt meneillään olevalla kehityksellä tuo lause joudutaan ennen pitkää poistamaan.

*Helsinki 30.4.2016*

*Jouni Vallinen*